

Denne Sygdom skyldes Dannelsen af Luftbobler i Vævene. Man har saa ofte sammenlignet en Dykker, der har været nede i nogen Tid, med en Flaske Sodavand. Med visse Forbehold er Sammenligningen ganske god. Sættes Trykket i en saadan Flaske forsigtigt ned, undgaas den Luftbobledannelse, der er velkendt ved hurtig Oplukning. For Dykkeren gælder det netop at undgaa Dannelsen af saadanne Bobler.

En Dybvandsdykker skal derfor komme langsomt op, men ifølge den engelske Fysiolog *Haldane* gælder den Regel, at et Menneske, der er mættet med Kvælstof, vil kunne taale, at det hertil svarende Tryk pludselig formindskes til noget under Halvdelen. Et Menneske kan saaledes taale den Trykformindskelse, der er Følgen af hurtigt at komme op til Overfladen fra en Dybde paa ca. 12 Meter. *Haldane* har paa Grundlag heraf og støttet paa indgaaende Forsøg med Dyr indført den trinvis Dekompression, hvorefter Dybvandsdykkere først stiger op til noget under den halve Dybde, hvor han opholder sig en vis Tid, og saaledes videre i bestemte Etaper.

Paa Marinens Dykkerskole er der efter *Haldaneske* Principper fremstillet Opstigningstabeller efter Tider og Dybder for Dykning. Enhver Opstigning finder Sted i Overensstemmelse med disse. Jo nærmere en opstigende Dykker kommer Overfladen, jo længere Tid skal Opholdene vare, og jo mindre Afstand skal der være mellem de enkelte Trin. Dette er en afgørende Lov, som det er nødvendig for en Dykker at have Kendskab til. Ignoreres Reglerne, er det sandsynligst, at Dykkeren bliver syg.

Under en Dykning vil der altid kunne udvikle sig Situationer, under hvilke det bliver nødvendigt at hale en Dykker hurtigt op uden Hensyn til Reglerne. I saa Fald er der Fare paa Færde, medmindre man hurtigt igen kan sende Dykkeren ned under mere betryggende Forhold eller er i Besiddelse af et saakaldt Dekompressionskammer. Et saadant Kammer er en lufttæt Tank, hvori Trykket kan sættes op og ned efter Behag. Lufttilstrømningen og Luftafgangen kan reguleres baade indefra og udefra. Der er god Plads til 2 Personer i Kamret. Kamret er saavel tjenligt til Forebyggelse af Dykkersyge som til Behandling af Lidelsen. Marinens Dekompressionskammer, der byggedes i 1932, har allerede været i Virksomhed nogle Gange og gjort god Nytte.

Dykkersyge maa aldrig negligeres; den kan være en meget alvorlig Sygdom. Den opstaar ikke altid lige efter det causale Trykfald; det er meget almindeligt, at der gaar mellem $\frac{1}{4}$ Time og 1 Time, inden Dykkeren bliver syg; 2 til 3 Timers Mellemrum er ikke sjældent; i faa Tilfælde har man set Sygdommen bryde ud ca. 5 Timer efter Trykfaldet.

De mest godartede Tilfælde viser sig som prikkende Smarter over hele Kroppen.

Den hyppigste Form af Sygdommen er den, som Englænderne kalder »bends« og »screws«. Der er her voldsomme Smarter i Lemmerne, navnlig omkring Leddene. Patienterne bøjer sig ofte sammen og vælter og vrider sig om paa Underlaget; det er navnlig Benene, der angribes. Der kan gaa mange Uger, inden Helbredelsen indtræder, og den er da ofte ikke fuldstændig.

Er Hjertet eller Lungerne lidende, afgaar Patienten som Regel ved Døden i Løbet af kort Tid.

Ved de karakteristiske Nervelidelser opstaar der Kramper og Lammelser; de sidste kan være uhelbredelige; de kan foruden Lemmer ramme Musklerne i Blæren eller Endetarmen. Fra det første Tilstandsbillede vil der dog ofte for Nervelidelsernes Vedkommende udvikle sig væsentlig Bedring.

Det er ikke helt sjældent, at Øreorganet angribes, og at der heraf opstaar en blivende Svimmelhed.

En dykkersyg Patient skal i Dekompressionskammeret. Forefindes der ikke et saadant, bør den syge Mand sænkes ned igen i Vandet i sin Dragt og atter hales op efter de *Haldane'ske* Regler. Der findes ikke andre rationelle Behandlingsmetoder, og man maa yderligere være klar over, at det haster stærkt med at bringe den syge under Trykforøgelse igen.

Dykning er en Virksomhed, der kræver meget af sin Udøver; det er en anstrengende Gerning, der kun kan udføres af stærke, sunde Folk; det er først og fremmest en Virksomhed, der er yderst farlig for uvidende og Mennesker af utilstrækkelig aandelig Førlighed. Vand er ikke Menneskets Element, og enhver Færden i det er behæftet med særlige Farer; for Dykkerens Vedkommende kan disse kort sammenfattes efter Aarsagerne i: 1) Fald fra ringe til stor Dybde, 2) pludselig Opdrivning fra stor Dybde til Overfladen, 3) Indtrængen af Vand,¹ 4) utilstrækkelig Luftforsyning og ganske særlig 5) for hurtig Opgang gennem Vandet. For disse de egentlige Farer maa Risikoen for